

RUTES PELS ENTORNS DE LLADÓ, MADÀ I EL CROS

Punt de sortida: font Picant

ITINERARIS DE MUNTANYA

1 Ruta pel castell de Burriac i turons de l'entorn

Recorregut: 7,44 km

Temps: 3 h

Desnivell: 305 m

Llocs a destacar:

Turó dels Oriols, Burriac, de les Banyadores, les Brolles de l'Abril, el torrent de Burriac i les fonts, el castell de Burriac i la font del ferro.

Iniciem aquest recorregut just pel camí que ens ve de cara en l'accés de la Font Picant. És un camí ample, flanquejat de plàtans, tan coneguts i habituals dels carrers de pobles i ciutats, i d'alzines.

El camí s'estreny i, just en aquest moment, es bifurca, de manera que un brancal se'n va cap a l'esquerra, amb lleugera pujada, i un altre ens ve de cara, que és el que prenem, i que s'endinsa en una zona boscosa. A la vora de la següent cruïlla veiem un roure singular dins aquest espai frondós.

Deixem el camí que va pel fons de la vall i girem a la dreta i en lleugera pujada; el camí, en orientació nord, fa una llaçada fins a trobar el llom de la carena, que seguim cap el sud, amb trams de pendent variable.

Trobem un camí a l'esquerra i en baixada que deixem, i continuem pel camí carener.

Veiem un corriol a la dreta, però seguim per la carena.

Deixem el camí carener i agafem el corriol de la dreta i en lleugera pujada.

A la cruïlla, ignorem el camí de l'esquerra i el de davant, i girem planejant cap a la dreta fins a trobar la font de la Puput.

Sortim de la font de la Puput per unes escales que travessen el xaragall. De sobte ens trobem una petita cova excavada al sauló. Un pèl més enllà, i davant d'una figuera, veiem un corriol que gira en direcció sud-oest passant per damunt de la cova.

A la cruïlla, seguim el camí que ens queda de cara i que presenta un petit esglaó que s'enfila en lleugera pujada entre brucs. En deixem un a l'esquerra que baixa i un no gaire visible que ens ve de la dreta i pel darrere.

SENDERSARGENTONA

En direcció est-sud-est arribem a una clariana amb predomini d'estepes i caps d'ase. Aquesta clariana ens deixa fer una ullada a tota la vall d'Argentona, amb el Montseny al fons. Trobem una cruïlla, un camí en forta baixada que voreja la clariana i un corriol en forta pujada a la dreta; nosaltres, però, seguim el camí en la direcció inicial d'est-sud-est. Més endavant trobem un pi singular al bell mig del camí.

Veiem uns cúmuls de roques, i tot seguit una bifurcació, que seguim cap a la dreta, passant per darrere i per sobre del primer grup de rocs en direcció oest-sud-oest i sense canviar de vessant.

El corriol, en poc espai, fa una sèrie de marrades on veiem les arrels dels pins que fan d'esglaons. Al capdamunt d'aquesta curta pujada trobem una cruïlla, on seguim cap a la dreta, planejant, i passem per davant d'una petita cova excavada al sauló. Passat aquest tram veiem que el corriol passa entre rocs; deixem aquest laberint, i per la dreta seguim el corriol, que esdevé ja planer i voreja per l'est el cim del turó dels Oriols.

Just abans d'assolir la carena, un pi singular ens saluda, i trobem el camí carener que porta, cap a l'est-sud-est, al turó dels Oriols, que és a uns 100m (val la pena arribar-s'hi). Nosaltres seguim, però, el camí de la dreta.

Bona vista sobre el turó i castell de Burriac.

A la cruïlla, veiem a l'esquerra un corriol que de biaix i en baixada cap enrere porta cap a Cabrera de Mar, i pocs metres més endavant un altre a l'esquerra, poc visible, que també porta a Cabrera, passant pel poblat Ibèric de Burriac. Seguim la pista ampla i que en pujada porta al monòlit commemoratiu dels 500 anys de la baronia de Burriac.

A la cruïlla, prenem la pista d'accés al castell (recomanem, però, el corriol de davant del monòlit), que és a tocar.

A tocar del punt anterior trobem el monòlit, i just al davant veiem el corriol que hi porta (recomanat), amb petits trams de grimpada. Després de pujar al castell, baixem tot seguit per la pista principal en direcció oest.

Des del coll de Burriac, a la dreta veiem un corriol aixaragallat en forta baixada i un camí que reula en sentit contrari i que també ve del monòlit. Seguim, però, per l'esquerra la pista principal avall.

Deixem la pista uns 50 m abans d'una cruïlla amb una altra pista que veiem al davant, i agafem un corriol a la dreta (cal fixar-s'hi).

Retrobem la pista, seguim per la dreta i amunt, i veiem les parets nomenades les Banyadores i Bassetes (per a la pràctica de l'escalada).

Arribem en una cruïlla, al coll de la Creu de l'Abella, que veiem damunt d'unes pedres a l'esquerra entre un pi i una alzina (la dominància, però, és de la torre elèctrica). Seguim la pista planera de la dreta en direcció nord-oest.

Deixem la pista principal, i agafem un corriol a la dreta força trencat i empedrat. Cal, però, anar amb compte, seguir sempre el corriol principal i descartar els corriols de la dreta, que porten a la part superior de les vies d'escalada, i els de l'esquerra, que ens durien a una pista principal. Seguim sempre en direcció nord-est, malgrat lleugeres ziga-zagues.

Trobem una cruïlla al petit pla conegut per la Bassa del Senglar (a la dreta, veiem un pi on es refreguen). Seguim el corriol que tenim al davant i en baixada, ignorant el de l'esquerra, que ens portaria fins al turó de Cirés.

Entronquem amb un corriol més fressat, que seguim cap a la dreta, a l'est; si anéssim a l'esquerra, arribaríem a l'amagada font del Llop.

El corriol fa un gir a la dreta i esdevé un excel·lent mirador del castell i de la conca de la riera d'Argentona, amb Mataró al fons.

Som a sota del coll de Burriac (veiem a la dreta el camí aixaragallat que hem vist a la dreta quan baixàvem per la pista del castell). Seguim avall en direcció est.

Deixem el camí que planeja i girem a l'esquerra per un corriol força trencat (patina bastant per culpa del sauló). Es tracta d'una antiga dreuera, curta; una mica més avall trobem un camí bo.

A la cruïlla, retrobem un camí més amable, on girem a l'esquerra, en direcció oest-nord-oest inicialment, i després cap al nord-est.

A la cruïlla, no fem cas del camí del davant i girem a la dreta cap al fons de la vall fent una llaçada (torrent de Burriac).

Al fons de la vall, agafem el xaragall de l'esquerra. Al davant i a l'altre costat veiem un cirerer molt vell al costat d'unes parets poc visibles d'una antiga construcció; també veiem un forat que correspon a una antiga carbonera.

Trobem les fonts del Ferro i del Grup. Una mica més avall, sortim en una esplanada, ignorem la pista que tenim al davant i girem a l'esquerra per un corriol.

Deixem aquest corriol i agafem un situat a la dreta que voreja per l'esquerra el fons de la vall del torrent de Burriac. Arribem a la font de l'Esquirol, i no creuem el pont, sinó que seguim pel vessant esquerre, on veiem la font seca de l'Esquirollet.

SENDERSARGENTONA

Trobem la font de la Surera, i una vegada més no passem a l'altre costat. A l'esquerra veiem un curt corriol que accedeix a una pista principal, la que baixa de la pedrera de la Feu. Un cop a la pista girem a la dreta seguint sempre el marge esquerre del torrent de Burriac, ja molt degradat.

A la cruïlla amb un carrer que entra per l'esquerra, seguim pel costat del torrent avall.

A la cruïlla de carrers amb el torrent, seguim pel llit del torrent, que va pel costat de les cases. Es tracta d'un lloc un pèl desagradable de passar-hi, però que estalvia una petita volta al nucli de cases.

Arribem al punt de sortida.